

Publicerad 2023-06-06 12:19 av Björn Donobauer

*När en hårig hushållsmedlem sagt adjö.*

**Felicitas, Feline, Felix**

Men hördu, vad tyst det blev!

Men hördu, vad många rumsliga portioner du hade inmutat!

Hur stilla är inte luften nu när din svans inte vevar på!

Vad naken den fläcken är där vattenskålen stod,

Och kattlådan med utsprätt sand sargar inte längre mina bara fötter.

Klösbräden ser övergiven ut, och inga nya växter är upprotade i rabatten.

Gropen mellan våra kuddar och alla dina utvuxna hår är inte kvar.

Men minnet av dina skalpmassager bleknar inte så fort.

Dina högljudda signaler om än det ena än det andra har slukats av den sista stillheten.

Du Felix, du som BARA var en svartvit katt.

Först nu vet vi på hjärtedjupet att du alls inte

bara var en svartvit katt.

Du var ett livsuppdrag, en ansvarsförpliktelse,

ett mjukt väsen att dölja våra ansikten i när vi behövde dig

mer än du oss.

Nu sover du, vi ligger vakna, en stund.

Vet du att sparvarna hovrar över din grav?

De vet nog inte varför de nu ostört kan hoppa runt

som kalvar på grönbete.

Men vi vet att cirkeln är sluten

Felix, felicitades!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Björn Donobauer med Poeter.se id #9078 innehar upphovsrätten